

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **K. T.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín III, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Smíchov, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2022, č. j. 137028/2022/KUSK,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 11. 2022, č. j. 137028/2022/KUSK, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku ve výši 10 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Radka Bechyně.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Mělník (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 5. 2017, č. j. 17328/DSA/15/MICH-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl jako nedůvodné námitky žalobce proti záznamům bodů v registru řidičů provedeným k datu 17. 4. 2012 (2 body), 18. 6. 2012 (3 body), 11. 2. 2014 (3 body), 1. 12. 2014 (2 body) a 6. 7. 2015 (2 body) a záznamy 12 zapsaných bodů provedené k uvedeným datům potvrdil.

2. Žalobce namítá, že žalovaný zcela ignoroval navržené důkazní prostředky. Správní orgány v námitkovém řízení běžně posuzují způsobilost jednotlivých podkladů pro zaznamenání bodů, což žalobce dovozuje z několika rozhodnutí jiných správních orgánů, jejichž stejnopisy připojil k žalobě. S ohledem na zásadu legitimního očekávání a zásadu rovnosti před zákonem považuje žalobce za nepřijatelné, aby tytéž správní orgány s odlišnou místní příslušností rozhodovaly zcela odlišně. Žalobce dále brojí proti tomu, že žalovaný údajně uvedl, že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení policie o spáchání přestupku. Dle žalobce nejsou tato oznámení dostatečným důkazem a je třeba vždy posuzovat způsobilost podkladových rozhodnutí pro záznam bodů. V opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo z vůli orgánu veřejné moci. Žalobce připustil specifickou povahu rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, dle jeho názoru však ani u něj nelze omluvit jeho případné zákonné nedostatky. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil, a právní kvalifikace jeho jednání. Z pouhého žalobcova podpisu na pokutovém bloku nelze dovozovat, že by udělil souhlas s takovým způsobem projednání přestupku a s věcnou správností rozhodnutí, na kterou musí dbát správní orgán, a nikoliv přestupce.
3. Žalobce namítá konkrétní nedostatky šesti pokutových bloků ze dne 17. 2. 2010, 27. 11. 2011, 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015. Z pokutového bloku musí být podle žalobce patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti se nelze omezit na popis „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, neboť není zřejmé, o porušení které konkrétní povinnosti se jedná. Za dostatečnou nelze dále považovat specifikaci porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu slovy „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“, protože z uvedeného nevyplývá, zda sedadlo bylo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno nebo zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy jako řidič vozidla nebo jako spolujezdec. V případě porušení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu není dostatečný popis „telefonování za jízdy aj.“, musí totiž být zřejmé, že se žalobce tohoto přestupku dopustil jako řidič vozidla a že netelefonoval například se sadou „handsfree“. Musí být zřejmé, kdy a kde došlo ke spáchání přestupku. Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno. Dle žalobce nepředstavují shora uvedené pokutové bloky způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť postrádají řádnou identifikaci přestupce, vymezení doby, místa a způsobu spáchání přestupku, jeho právní kvalifikaci, výši sankce, údaj o místě vydání pokutového bloku, označení a podpis oprávněné osoby, datum vyhotovení a převzetí přestupcem, jakož i zřetelný podpis přestupce.

4. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout, přičemž odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí. Žalobní námitky jsou podobné těm uplatněným v odvolání a „*obsahově chudé*“. Rozhodnutí jiných správních orgánů vydaná v jiných věcech nejsou relevantní, protože k žádnému z tam uvedených pochybení v případě žalobce nedošlo. Zásady předvídatelnosti a legitimního očekávání nemohou být chápány tak, že správní orgány musí ve skutkově obdobných věcech rozhodnout bezvýjimečně vždy tak, jak rozhodly v obdobném případě jiné správní orgány v minulosti. Žalobce obecně uvádí, ve kterých případech by pokutový blok nemusel být způsobitelný a že se správní orgán I. stupně a žalovaný jednotlivými pokutovými bloky nezabývali, což z napadeného rozhodnutí nevyplývá. Také k jednotlivým pokutovým blokům uvádí žalobce vždy totéž. Žalovaný posoudil veškeré záznamy bodů a konstatoval, že z jednotlivých oznámení o uložení pokut, které jsou podkladem pro zápis bodů, jsou ve všech případech jasná protiprávní jednání, za která byly žalobci uloženy blokové pokuty. U rozhodnutí o přestupku projednaném v blokovém řízení se jedná o věc rozhodnutou a pravomocnou. Správní orgány je neposuzují, s výjimkou toho, zda byl zapsán správný počet bodů. Žalovaný posoudil i jednotlivé pokutové bloky. Zjistil, že blokové pokuty byly uloženy žalobci, který je v každém pokutovém bloku řádně identifikován. Přestupek je přesně specifikován slovně i konkrétním ustanovením a byl se žalobcem projednán, přičemž žalobce se vším souhlasil, což potvrdil podpisem. Ve všech pokutových blocích je správně uvedena výše pokuty (slovem i číslem), oprávněná úřední osoba, její jméno a příjmení, identifikační číslo a podpis a všechny jsou označeny datem a místem vydání a uvádějí datum, místo a čas přestupku. K námitce proti zápisu bodů do registru řidičů se přezkoumává pouze evidence, tedy zda byl zápis proveden na základě pravomocných rozhodnutí a zda je zapsaný počet bodů v souladu se zákonem. Pokud by měl správní orgán přezkoumávat podklady pro zápis bodů, šlo by o mimořádný opravný prostředek, nikoliv námitkové řízení.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť byly splněny pro tento postup podmínky podle § 76 odst. 1 s. ř. s.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

6. Správní orgán I. stupně opatřením ze dne 20. 7. 2015 žalobci oznámil dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 6. 7. 2015 a vyzval ho k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Z přiloženého výpisu z bodového hodnocení ze dne 20. 7. 2015 plyne následující historie bodového hodnocení žalobce:
- dne 23. 5. 2007 přičten 1 bod; dne 24. 5. 2008 odečten 1 bod (stav: 0 bodů);
  - dne 26. 11. 2008 přičteny 2 body; dne 27. 11. 2009 odečteny 2 body (stav: 0 bodů);
  - dne 17. 2. 2010 přičteny 2 body; dne 15. 9. 2010 přičteny 4 body; dne 16. 9. 2011 odečteny 4 body (stav: 2 body);
  - dne 27. 11. 2011 přičteny 2 body; dne 17. 4. 2012 přičteny 2 body; dne 18. 6. 2012 přičteny 3 body; dne 19. 6. 2013 odečteny 4 body (stav: 5 bodů);

- dne 11. 2. 2014 přičteny 3 body; dne 1. 12. 2014 přičteny 2 body; dne 6. 7. 2015 přičteny 2 body (stav: 12 bodů).
7. Dne 27. 7. 2015 podal žalobce námitky proti všem záznamům v registru řidičů, především tomu, jímž dosáhl 12 bodů. V oznámení o zahájeném správním řízení ze dne 24. 8. 2015 správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce dosáhl 12 bodů na základě rozhodnutí o přestupku, která nabyla právní moci dne 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 11. 2. 2014, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015.
  8. Součástí spisu jsou kopie oznámení o uložení pokuty a šesti pokutových bloků ze dne 27. 11. 2011, 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 11. 2. 2014, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015 a kopie příkazu Magistrátu města Mostu ze dne 24. 8. 2010, č. j. MmM/124294/2010/OSČ-Př/PŠ, kterým byl žalobce shledán vinným z přestupku a který nabyl právní moci dne 15. 9. 2010.
  9. V reakci na výzvu k vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí žalobce podáním nazvaným *„žádost o přezkoumání způsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení“* a doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 19. 9. 2016 zpochybnil pokutové bloky ze dne 18. 6. 2012, 17. 4. 2012 a 27. 11. 2011 a odkázal na rozhodnutí jiných správních orgánů, která přiložil. Žalobce se k podkladům rozhodnutí vyjádřil ještě jednou obecně podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 4. 5. 2017.
  10. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žalobcovy námitky proti záznamům v registru řidičů provedeným ke dni 17. 4. 2012 (2 body), 18. 6. 2012 (3 body), 11. 2. 2014 (3 body), 1. 12. 2014 (2 body) a 6. 7. 2015 (2 body) a uvedené záznamy potvrdil. V odůvodnění se zabýval uvedenými pokutovými bloky a uzavřel, že na všech blocích jsou správně vyplněny všechny povinné údaje a nevykazují žádné známky pochybení. K pokutovému bloku ze dne 27. 11. 2011 uvedl, že podle kopie, kterou si opatřil, blok obsahuje údaje o přestupku, výši pokuty, oprávněné osobě i přestupci, a proto nesouhlasí s námitkami žalobce. Protože body za tento přestupek byly odečteny dne 19. 6. 2013, společně se zbývajících body za přestupek ze dne 15. 9. 2010, nezabýval se tímto ani ostatními přestupky, u nichž proběhl odečet.
  11. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž uplatnil obdobnou argumentaci jako v žalobě, a to ve vztahu k pokutovým blokům ze dne 6. 7. 2015, 1. 12. 2014, 18. 6. 2012, 17. 4. 2012, 27. 11. 2011 a 17. 2. 2010.
  12. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V jeho odůvodnění uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy, neboť si po podání námitek obstaral kopie pokutových bloků, na základě kterých byly žalobci zaznamenány příslušné body. V řízení o námitkách je správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda byl záznam v registru řidičů proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze zákona obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgány nejsou v řízení o námitkách oprávněny přezkoumávat správnost či zákonnost pravomocného rozhodnutí ve věci přestupků. Odvolací námitky jsou šablonovité, žalobcův zástupce je používá i v jiných řízeních. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) v usnesení ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, uvedl, že námitky paušální, typizované, uplatňované šablonovitě ve všech případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti, lze hodnotit jako nevěrohodné. Pro přijetí tohoto závěru není podle NSS třeba, aby správní orgány musely vyžadovat originály pokutových bloků. Žalovaný nepochybuje, že správní orgán I. stupně postupoval správně a s prvostupňovým rozhodnutím se plně ztotožňuje. Pro úplnost ale dodává, že posoudil veškeré záznamy bodů.

Konstatoval, že z oznámení o uložení pokut jsou jasně seznatelná protiprávní jednání, za která byly žalobci uloženy blokové pokuty, a odpovídají všem vyžádaným pokutovým blokům. Z nich je nade vši pochybnost zřejmé, že byly uloženy žalobci (čitelně vyplněné jméno a příjmení, rodné číslo či datum narození, adresa místa pobytu i číslo dokladu, podle kterého byla totožnost ověřena), a to za přestupky (ve všech případech zcela jednoznačně paragrafově specifikované), jejichž skutkové podstaty naplnil protiprávními jednáními (ve všech případech slovně nebo paragrafově vymezenými) podléhajícími bodovému hodnocení. Výše pokuty je uvedena slovně i číselně. Uvedena je i oprávněná úřední osoba tak, jak je vyžadováno (podpis s uvedením jména a příjmení, nebo identifikačního čísla). Bloky obsahují podpis žalobce, datum, čas a místo přestupku i datum vydání pokutového bloku. Záznamy bodů byly tedy provedeny na základě relevantních a jednoznačných podkladů a v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně tedy postupoval správně, vyžádal si pokutové bloky k jednotlivým záznamům, které žalobce zpochybnil, a přezkoumal, zda mají všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů. Ze spisu je zřejmé, že se správní orgán I. stupně vypořádal s předmětem řízení v celém rozsahu. Žádné vady působící nesprávnost nebo nezákonnost napadeného rozhodnutí neshledal.

Posouzení žaloby soudem

13. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 19. 2. 2016, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
14. Podle § 123e odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu se řidiči, kterému nebyla ode dne uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí, na jehož základě mu byl v registru řidičů zaznamenán naposled stanovený počet bodů, pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení, po dobu 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, odečtou 4 body z celkového počtu dosažených bodů.
15. Úvodem věcného posouzení žaloby považuje soud za nezbytné připomenout, že NSS v rozsudku ze dne 26. 8. 2021, č. j. 8 As 347/2019-29, č. 4247/2021 Sb. NSS, osvětlil, jakým způsobem má v souladu se zákonem docházet k odečtu bodů postupem podle § 123e odst. 1 zákona o silničním provozu. Z tohoto rozsudku vyplývá, že řidiči jsou v důsledku plynutí času odečítány body z celkového bodového hodnocení, *nikoliv od konkrétních záznamů bodů v registru řidičů*. Odečtení bodů odpovídajících počtem konkrétnímu záznamu proto bez dalšího nebrání tomu, aby řidič podal námitky proti takovému záznamu bodů v registru řidičů, kterými se pak musí správní orgán zabývat.
16. Uvedený rozsudek navazuje na rozsudek NSS ze dne 8. 11. 2017, č. j. 10 As 3/2017-34, z něhož plyne, že k námitkám podle § 123f zákona o silničním provozu nemá smysl přezkoumávat záznamy bodů provedené před datem, kdy řidič po odečtení dosáhl 0 bodů. Podle tohoto rozsudku, pokud by takové záznamy měly mít na dosažení 12 bodů vliv, „*mohl by se řidič teoreticky výmazem některého z těchto záznamů dostat na zápornou hodnotu. To vzhledem ke znění výše uvedeného ustanovení nebylo záměrem zákonodárce. Tím by totiž řidiči vznikla výhoda dopustit se např. jednoho přestupku navíc, než by opět dosáhl 12 bodů. Závěr, že některý z podkladů pro zápis bodů do registru, které se vztahují k dřívějším přestupkům (tedy k přestupkům, jejichž bodové hodnocení se již „vynulovalo“)*“.

neexistuje, nebyl pro zápis způsobilý nebo že počet zaznamenaných bodů není správný, by byl pouze akademickým konstatováním, které by namítajícímu řidiči nijak nepomohlo.“

17. V projednávané věci přitom žalobce námitkami napadl „[v]eškeré záznamy především ten, jímž bylo dosaženo 12-ti bodů“. S ohledem na citovanou judikaturu tak měl správní orgán I. stupně k takto formulovaným námitkám přezkoumat veškeré záznamy bodů, jimiž žalobce dosáhl 12 bodů. Těmi jsou veškeré záznamy od doby, kdy naposledy žalobce dosáhl 0 bodů. V projednávané věci se jedná o *veškeré záznamy bodů počínaje záznamem ze dne 17. 2. 2010*. Skutečnost, že počet bodů ve výši odpovídají bodovému hodnocení záznamů ze dnů 17. 2. 2010, 15. 9. 2010 a 27. 11. 2011 byl v průběhu času od celkového počtu bodů odečten, totiž neznamená, že by žalobce tyto záznamy nemohl námitkami napadnout, neboť právní úprava neumožňuje odečtené body přiřadit těmto záznamům. Napadl-li „veškeré záznamy“, byly předmětem řízení o námitkách i tyto tři starší záznamy. Důvodem je skutečnost, že od 17. 2. 2010 žalobce nedosáhl počtu 0 bodů, přestože došlo ke dvěma odečtům. Předmět řízení byl tedy nesprávně vymezen již v oznámení ze dne 24. 8. 2015.
18. Žalobce nadto ještě v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně uplatnil konkrétní námitky, a to mimo jiné k záznamu ze dne 27. 11. 2011. Správní orgán I. stupně se sice s těmito námitkami v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vypořádal, ale v jeho výroku o tomto záznamu nerozhodl. Výrokem prvostupňového rozhodnutí nebylo rozhodnuto ani o záznamech ze dne 17. 2. 2010 a 15. 9. 2010. Správní orgán I. stupně byl totiž ve všech třech případech toho názoru, že u těchto přestupků proběhl odečet, tyto záznamy tak již nejsou relevantní, a proto se jimi nezabýval. Vzhledem k výše uvedenému tak ale *zjevně nevyčerpal celý předmět řízení*. Toto pochybení v odvolacím řízení žalovaný nenapravil, neboť prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Napadené a prvostupňové rozhodnutí proto trpí *vadou řízení, která mohla mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé*.
19. Žalobce dále v odvolání, stejně jako v žalobě, uplatnil výslovné námitky proti záznamům ze dne 6. 7. 2015, 1. 12. 2014, 18. 6. 2012, 17. 4. 2012, 27. 11. 2011 a 17. 2. 2010 (ze záznamů, o nichž bylo rozhodnuto výrokem prvostupňového rozhodnutí, vynechal záznam ze dne 11. 2. 2014; z ostatních relevantních záznamů pak vynechal záznam ze dne 15. 9. 2010). Žalobce tedy v odvolání „nově“ výslovně napadl také záznam ze dne **17. 2. 2010**. Podle ustálené judikatury NSS je v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů ve smyslu § 123f zákona o silničním provozu vyloučena koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38, nebo usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 4. 2021, č. j. 6 As 174/2019-35, č. 4189/2021 Sb. NSS). I kdyby tedy předmět řízení nebyl široce vymezen již námitkami, nic žalobci nebránilo v odvolání námitky rozšířit i na další záznamy. Soud přitom výše vysvětlil, že záznam ze dne 17. 2. 2010 patří k těm, na základě nichž žalobce dosáhl 12 bodů. Rozhodování o něm proto není jen akademické, jak se zřejmě domníval správní orgán I. stupně. Žalovaný i správní orgán I. stupně se proto měli tímto záznamem zabývat, avšak neučinili tak. Napadené rozhodnutí je tedy ve vztahu k záznamu ze dne 17. 2. 2010 nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
20. Soud nadto konstatuje, že k záznamu ze dne 17. 2. 2010 se ve správním spise nenacházejí žádné podklady, tj. ani oznámení o uložení pokuty, ani pokutový blok. Přestože tak žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že přezkoumal oznámení o uložení pokut a vyžádané pokutové bloky, tento záznam zjevně přezkoumat nemohl, respektive ze správního spisu nevyplývá, jak by to mohl provést.

21. Soud si je vědom toho, že odvolací i žalobní námitky jsou paušální a typizované a žalobcův zástupce je uplatňuje opakovaně v různých případech bez ohledu na konkrétní skutkové okolnosti. Citace rozsudku NSS ze dne 2. 6. 2021, č. j. 6 As 174/2019-44, podle kterého může správní orgán takové námitky vyhodnotit jako *a priori* nevěrohodné a není povinen si v takové situaci vyžadovat originály pokutových bloků, je tak v projednávané věci přílehlavý. Tyto závěry ale nelze „rozšiřovat“ do té míry, že by správní orgán nemusel k napadeným záznamům disponovat vůbec žádnými podklady. Z uvedeného rozsudku totiž zároveň vyplývá, že takové typizované námitky lze vypořádat na základě *oznámení o uložení pokuty* v blokovém řízení a není třeba vyžádat originály pokutových bloků. V projednávané věci však k záznamu ze dne 17. 2. 2010 schází i oznámení o uložení pokuty.
22. Jelikož žalobce pokutový blok ze dne 17. 2. 2010 žalobou výslovně napadá, brání uvedené nedostatky soudu v přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, a proto je soud nucen z tohoto důvodu napadené rozhodnutí zrušit.
23. Soud proto shrnuje, že napadené a prvostupňové rozhodnutí trpí několika vadami. Nebyl vyčerpán celý předmět řízení, protože výrokem těchto rozhodnutí nebylo rozhodnuto o všech záznamech, proti kterým žalobce řádně podal námitky (správní orgány nerozhodly o námitkách týkajících záznamů za přestupky ze dnů 17. 2. 2010, 15. 9. 2010 a 27. 11. 2011). Ve vztahu k záznamům za přestupky ze dnů 17. 2. 2010 a 15. 9. 2010 navíc obě rozhodnutí trpí nedostatkem důvodů, jelikož se k těmto záznamům nevyjadřují. Vycházejí totiž z nesprávného předpokladu, že body z těchto přestupků byly odečteny, a proto není třeba se jimi zabývat. Nicméně pouze nepřezkoumatelnost ve vztahu k záznamu za přestupek ze dne 17. 2. 2010 může představovat důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalobce v žalobě napadá pokutový blok ze dne 17. 2. 2010. Proto nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí ve vztahu k záznamu za přestupek ze dne 17. 2. 2010 a věcným námitkám proti němu brání soudnímu přezkumu v rozsahu uplatněných žalobních bodů. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nemohli učinit žádné (ani implicitní) závěry o zákonnosti záznamu za přestupek ze dne 17. 2. 2010, protože správní spis podklady k němu neobsahuje. Uvedené vady přitom mohou mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť bez řádného záznamu za přestupek ze dne 17. 2. 2010 by žalobce nedosáhl 12 bodů.
24. Ačkoliv je existence uvedené vady dostatečná pro zrušení napadeného rozhodnutí, soud v souladu se zásadou hospodárnosti vypořádal rovněž žalobní námitky směřující proti záznamům ze dnů 27. 11. 2011, 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015. Ve vztahu k nim jsou totiž závěry napadeného a prvostupňového rozhodnutí plně přezkoumatelné a správní spis obsahuje příslušné podklady. V tomto rozsahu však nebyly žalobní body důvodné.
25. Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
26. Jak vyplývá z konstantní judikatury NSS, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již pravomocná. V případě souhlasu obviněného z přestupku s jeho projednáním v blokovém řízení přebírá přestupce odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména, že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které

byla přestupci uložena pokuta uvedená na pokutových blocích (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

27. Žalobce tak nemůže v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, neboť s jeho zjištěním souhlasil svým podpisem pokutového bloku [srov. § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“)]. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo č. j. 6 As 67/2013-16). Správní orgány tudíž postupují správně, pokud v řízení o námitkách vycházejí z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, popřípadě si vyžádají také pokutové bloky a pravomocná rozhodnutí o přestupcích vztahující se k záznamům, které žalobce zpochybnil (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76), a zaměří se právě jen na přezkoumání toho, zda pokutové bloky mají všechny náležitosti a zda byl držiteli řidičského oprávnění započten správný počet bodů.
28. Náležitosti pokutového bloku byly stanoveny v § 85 zákona o přestupcích. Podle odst. 3 tohoto ustanovení platilo, že nemůže-li pachatel zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí. Podle odst. 4 tohoto ustanovení platilo, že oprávněná osoba vyznačí na pokutovém bloku komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena.
29. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V této zkrácené formě přestupkového řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, kdy je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Písemné vyhotovení rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem. Konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou do něj vepsány přímo na místě. Z rozsudku NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, vyplývá, že je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Nedostatky pokutového bloku nemusí vždy zakládat jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58).
30. Klíčovou součástí pokutového bloku je podle rozsudku NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti NSS v naposled zmíněném rozsudku uvedl, že *„teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným*

odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“

31. Žalobce namítá, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky, odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků a tvrdil, že oznámení od policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem. Ve vztahu k záznamům ze dne 27. 11. 2011, 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015 je však z napadeného rozhodnutí zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal pokutové bloky vztahující se k uvedeným záznamům, přičemž jejich náležitostmi se oba správní orgány zabývaly. Uvedly, že vyžádané pokutové bloky obsahují všechny zákonné náležitosti a vymezují, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty uloženy. Žalovaný tedy způsobilost těchto pokutových bloků posoudil a dospěl k závěru, že jsou způsobilým podkladem pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Rozhodnutí žalovaného tudíž nelze ve vztahu k těmto záznamům považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (kvůli nevypořádání odvolací námitky). Postup žalovaného, pokud jde o rozsah otázek, kterým ve vztahu k uvedeným záznamům věnoval pozornost, byl souladný se závěry shora uvedené judikatury NSS. Co do rozsahu přezkumu nespátřuje soud žádný rozdíl v postupu žalovaného či správního orgánu I. stupně a v postupu dalších správních orgánů, který žalobce ilustroval přiložením několika rozhodnutí v obdobných věcech. Nemohlo tak dojít ani k porušení zásady legitimního očekávání.
32. Žalobce také namítá, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro zápis bodů do evidenční karty řidiče, neboť z nich není jasné, o jaký přestupek jde (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty, kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Zdejší soud přezkoumal pokutové bloky ze dne 27. 11. 2011, 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015, přičemž neshledal důvod odchytil se od právního názoru NSS vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém NSS uvedl: „Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro zápis bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“ (shodně srov. též rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20).

33. Podle pokutového bloku č. O 2597773 ze dne **27. 11. 2011** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození s koncovkou rodného čísla a místem bydliště, totožnost byla ověřena podle občanského a řidičského průkazu) uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125C 1F 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno: „*MK-Kokořínská 27. 11. 2011 v 15:15^H R 50/69/66 § 18/4 z.č. 361/2000 MEH 9320*“. Oprávněná osoba je identifikována identifikačním (služebním) číslem (311181), hodnotí, jménem, příjmením a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku k uvedenému datu.
34. Podle pokutového bloku č. C 1819950 ze dne **17. 4. 2012** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a místem bydliště, totožnost byla ověřena podle občanského průkazu) uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f 4 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V části bloku „*Doba, místo a popis přestupkového jednání*“ je uvedeno: „*16²⁰, ul. M. L. EB 647872 MEH 9320 Rychlost 40/55*“. Oprávněná osoba je identifikována identifikačním (služebním) číslem, jménem, příjmením, funkcí a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení a potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku k uvedenému datu.
35. Z pokutových bloků ze dne 27. 11. 2011 a ze dne 17. 4. 2012 tedy vyplývá, že žalobce v uvedené dny překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013. Není pravdou, že žalobce nebyl řádně identifikován, neboť byl označen jménem a příjmením, datem narození s koncovkou rodného čísla (27. 11. 2011) nebo rodným číslem (17. 4. 2012) a adresou místa bydliště, přičemž totožnost doložil občanským (a dne 27. 11. 2011 zároveň řidičským) průkazem. Není rovněž pravdou, že přestupkové jednání nebylo řádně popsáno, neboť pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Na obou pokutových blocích se nacházejí zkratky, jež soud považuje za dostatečně srozumitelné a konkrétní, neboť z nich plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013 spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h. Užití obdobných zkratk právních předpisů je judikaturou běžně akceptováno (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20). Ze spojení „*R 50/69/66*“ a „*Rychlost 40/55*“ pak podle soudu jednoznačně vyplývá, že se jednalo o překročení nejvyšší dovolené rychlosti na úseku s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h (27. 11. 2011) nebo 40 km/h (17. 4. 2012), přičemž naměřená rychlost činila více než povolená a zároveň činila méně než 20 km/h. Na pokutovém bloku jsou zřetelně uvedeny rovněž údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny ostatní údaje uvedené v pokutovém bloku jsou pak srozumitelné a čitelné (byť v některých částech hůře), a proto nelze přisvědčit ani opačnému tvrzení žalobce. Není proto sebemenších pochyb, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013. To žalobce potvrdil podpisem, který provedením odpovídá jeho podpisům na všech ostatních pokutových blocích i na plné moci předložené soudu společně se žalobou. Celkově jsou proto pokutové bloky způsobitým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.

36. Podle pokutového bloku č. E 5193286 ze dne **18. 6. 2012** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození s koncovkou rodného čísla a místem bydliště, totožnost byla ověřena podle řidičského průkazu) uložena pokuta 100 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů“. V části bloku „Doba, místo a popis přestupkového jednání“ je uvedeno: „Dne 18. 6. 2012 v 06[...] na ul. S, Praha 9 Kbely (SVO č. 920771) výše uvedený řidič MV RZ: MEH9320 nebyl za jízdy připoután bezp. pásem, čímž porušil ust. § 6/1a zák. č. 361/2000 Sb.“ (pozn. soudu – pravý okraj pokutového bloku není na jeho kopii zobrazen, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení však uvádí čas 06:30). Oprávněná osoba je identifikována hodnotí, jménem, příjmením a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
37. Z pokutového bloku ze dne 18. 6. 2012 tedy vyplývá, že žalobce nebyl za jízdy jako řidič připoután bezpečnostní pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013. Žalobce byl řádně identifikován, a to jménem a příjmením, datem narození s koncovkou rodného čísla a adresou místa bydliště, přičemž totožnost doložil řidičským průkazem. Pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Z údaje „§ 125c/1k“ podle soudu dostatečně srozumitelně plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013 spočívající v tom, že fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona. V popisu jednání je uvedeno, že žalobce porušil povinnost stanovenou § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013, tj. být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Do připravené kolonky by se ostatně citace obou ustanovení ani nevešla, nelze proto vytýkat rozhodujícímu orgánu, že porušenou právní normu [§ 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013] uvedl jen při popisu jednání, kde k tomu měl více prostoru. Není proto pochyb, že žalobce nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve znění účinném do 18. 1. 2013 a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. To žalobce potvrdil podpisem. Není pravdivé ani tvrzení o tom, že na pokutovém bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny rozhodné údaje uvedené na pokutovém bloku jsou srozumitelné a čitelné. Celkově je pokutový blok způsobitým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
38. Podle pokutového bloku č. C 1548265 ze dne **1. 12. 2014** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem a místem pobytu, totožnost byla ověřena podle občanského průkazu) uložena pokuta 300 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „1. 12. 2014 9:50 Hod. II/298 v obci D, § 7 odst. 1 písm. c) z. č. 361/2000 Sb. – držení hovor. zařízení při jízdě s vozidlem. X, 3 S [...] 1563“. Oprávněná osoba je identifikována identifikačním (služebním) číslem (273654), hodnotí, jménem, příjmením a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.
39. Podle pokutového bloku č. D 2044129 ze dne **6. 7. 2015** byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození s koncovkou rodného čísla a místem pobytu, totožnost byla

ověřena podle občanského průkazu) uložena pokuta 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. V části bloku „Přestupkové jednání – doba, místo a popis“ je uvedeno: „D2, 56 km → BRAT 6. 7. 2015 v 14⁴⁵ § 7/1 c) z. č. 361/2000 držení hovor. zařízení za jízdy v ruce X MAN (CZ)“. Oprávněná osoba je identifikována identifikačním (služebním) číslem (261421), hodnotí, jménem a příjmením a podpisem. Žalobce podpisem souhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení na místě a potvrdil převzetí dílu „B“ pokutového bloku k výše uvedenému datu.

40. Z pokutových bloků ze dne 1. 12. 2014 a ze dne 6. 7. 2015 tedy vyplývá, že žalobce při jízdě motorovým vozidlem držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Žalobce byl řádně identifikován, a to jménem a příjmením, rodným číslem a adresou místa pobytu, přičemž totožnost doložil občanským průkazem, jehož číslo bylo řádně zaznamenáno. Pokutový blok zachycuje jednoznačně dobu, místo i popis jednání, jímž byl přestupek spáchán. Z údaje „§125c/1f 1“ podle soudu dostatečně srozumitelně plyne, že pokuta je ukládána za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 19. 2. 2016 spočívající v držení v ruce nebo jiným způsobem telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona. Ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu je citováno v popisu jednání, je tedy zcela zřejmé, jak bylo jednání kvalifikováno. Citace obou právních předpisů by se do připravené kolonky nevešla. Není proto sebemenších pochyb, že žalobce při jízdě vozidlem držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 19. 2. 2016. To žalobce potvrdil podpisem. Není pravdivé ani tvrzení o tom, že na pokutovém bloku nejsou zřetelně uvedeny údaje o výši uložené pokuty a o tom, kdy, kde a kým byl pokutový blok vydán. Všechny údaje uvedené na pokutovém bloku jsou srozumitelné a čitelné (byť v některých částech hůře). Celkově jsou pokutové bloky způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
41. Pro úplnost pak soud uvádí, že žádný z výše rozebíraných pokutových bloků sice neobsahuje kolonku označující formu zavinění, která proto nemohla být vyplněna, avšak tuto skutečnost soud nepovažuje za vadu pokutových bloků, jež by odůvodňovala jejich nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Absencí uvedení formy zavinění v případě pokutových bloků k přestupkům spáchaným do 30. 6. 2017 se zdejší zabýval například v rozsudku ze dne 8. 12. 2020, č. j. 54 A 109/2018-30. Uvedl v něm, že zákon o přestupcích „požadavek na označení formy zavinění výslovně nestanovil [srov. § 85 zákona o přestupcích a contrario], přičemž ani judikatura zabývající se náležitostmi pokutových bloků [...] požadavek na označení formy zavinění – na rozdíl od jiných nezbytných náležitostí – nedovodila. Absence formy zavinění na pokutových blocích vydávaných před datem 1. 7. 2017 tedy nečiní předmětné pokutové bloky nijak nezpůsobilé, pokud jde o zápis bodů do evidenční karty řidiče. Obecně je však třeba vycházet z toho, že není-li na pokutovém bloku vydaném před 1. 7. 2017 výslovně uvedena forma zavinění daného přestupku, pak byl přestupek spáchán v nedbalosti [srov. § 3 zákona o přestupcích].“
42. V této souvislosti soud rovněž připomíná, že podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provede příslušný správní orgán záznam v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení. Podkladem pro záznam je tak primárně oznámení

o uložení pokuty v blokovém řízení, které je součástí správního spisu a ze kterého jednoznačně místo spáchání přestupku vyplývá. S ohledem na výše uvedené pokutové bloky ze dnů 27. 11. 2011, 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015 obsahují všechny nezbytné údaje (byť ve zjednodušené a zkratkovité podobě) týkající se přestupků spáchaných žalobcem, a proto mají oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení v pokutových blocích dostatečnou oporu.

43. Dále žalobce nesouhlasil s tím, že podpisem pokutových bloků schválil jejich správnost a dal souhlas s projednáním v blokovém řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost pokutového bloku na něj. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v blokovém řízení je podmíněno právě souhlasem žalobce s právní kvalifikací přestupku a se zjištěným stavem a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem pokutového bloku tak vlastně žalobce správnost tohoto bloku schvaluje (srov. rozsudek NSS č. j. 6 As 67/2013-16). Vzhledem k tomu, že souhlas žalobce vyjádřený podpisem pokutového bloku je nezbytnou podmínkou pro vyřízení věci v blokovém řízení a teprve okamžikem jeho podpisu účastníkem je rozhodnutí vydáno (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81), není podpis účastníka jen bezvýznamnou formalitou. Naopak účastník blokového řízení svým podpisem vyjadřuje souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. Pokud má účastník řízení být i jen pochybnosti, zda jsou údaje uvedené v pokutovém bloku správné (např. přestupek se vůbec nestal nebo se odehrál jinak, je nesprávně právně kvalifikován atd.), není jeho povinností pokutový blok podepsat (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2018, č. j. 3 As 82/2017-24). V praxi zřejmě bude spíše docházet k tomu, že oprávněná osoba vůbec nevyplní pokutový blok, zjistí-li, že účastník není ochoten věc řešit v blokovém řízení. Přesto není vyloučeno, že přestupce odmítne podepsat pokutový blok až po jeho vypsání oprávněnou osobou, tedy odmítne poskytnout souhlas s tím, že se přestupek stal tak, jak je popsán, a že je správně kvalifikován. V takové situaci nebude rozhodnutí vydáno, neboť to je vydáno až podpisem účastníka, přičemž přestupek bude třeba řešit ve správním řízení. V souladu se zásadou *vigilantibus iura*, tedy že práva svědčí bdělým, si lze jen obtížně představit účastníka řízení alespoň průměrným způsobem chránícího svá práva, který by dobrovolně podepsal pokutový blok, přestože by s jeho obsahem nesouhlasil nebo mu vůbec neporozuměl anebo měl pochybnosti o správnosti údajů. Podepsal-li žalobce pokutový blok, přestože měl za to, že údaje v něm nejsou správné, nemůže jeho později tvrzená výhrada zapříčinit nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do karty řidiče. Skutková tvrzení, která by tyto závěry v projednávané věci relevantně zpochybnila, přitom žalobce nepředestírá.
44. K žalobcem předloženým rozhodnutím jiných správních orgánů soud uvádí, že pokutové bloky nelze posuzovat rigidně. Naopak jsou správní orgány povinny, je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná, akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Se žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případech, v nichž nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek, aby i žalovaný, který postupoval v souladu se zákonem a judikатурní praxí, postupoval rovněž chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které nerespektují závěry dosud vyplývající z judikatury. V této souvislosti žalobce navíc namítá (byť s odkazem na

rozhodnutí různých správních orgánů, tak v podstatě velice obecně), že správní orgány se mají zabývat kvalitou a formální správností jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních, tj. způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, a jednotlivými pokutovými bloky v tom smyslu, zda jsou relevantním podkladem pro záznam bodů. Soudu však není zcela jasné, v čem konkrétně postup správního orgánu I. stupně a žalovaného tyto požadavky podle jeho názoru nesplňoval. Soud tak ve stejné míře obecnosti uzavírá, že z výše uvedených skutkových zjištění a právních východisek naopak vyplývá, že pokud jde o přestupky ze dnů 27. 11. 2011, 17. 4. 2012, 18. 6. 2012, 1. 12. 2014 a 6. 7. 2015, postup správních orgánů a prvostupňové a napadené rozhodnutí těmto požadavkům (v rozsahu vyžadovaném ustálenou judikaturou správních soudů) vyhovují.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

45. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení, které mohly mít vliv na jeho zákonnost (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.), pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.) a současně proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spise (§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.) a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Soud prvostupňové rozhodnutí podle § 78 odst. 3 s. ř. s. nezrušil, jelikož žalovaný může pochybení správního orgánu I. stupně po vyžádání si podkladových materiálů k přestupkům ze dnů 17. 2. 2010, 15. 9. 2010 a 27. 11. 2011 napravit změnou výroku prvostupňového rozhodnutí. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku jsou správní orgány vázány (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
46. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s, podle něhož má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem účastník, který byl ve věci plně úspěšný. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 800 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepis žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku. Zástupce žalobce není plátcem DPH. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu